

Miliony Afghánců vyrazí směr Evropa, nezastaví je ani tanky

- CZ24 News | 22. srpna 2021

AFGHANISTAN/EU: Humanitární pracovník Sybille Schnehage řekl německé televizi WDR, že „předpokládáme, že až tři miliony Afghánců vyrazí v blízké budoucnosti do Evropy“. Dodal, že se vždy ptá, proč nejdou do Saudské Arábie, tam jsou také muslimové. Afghánci jen kroutí hlavou a řeknou „ne, Německo je lepší“.

Dokonce ani vítačským státům typu Německo, Francie, Švédsko není opakování roku 2015 úplně po chuti. Ne, že by snad měli pocíteček, že cosi tenkrát udělali špatně. Ale oni jim ti voliči nějak přestali věřit a to je průser. Teď se dokonce chvástají, že nekontrolovaná migrační vlna se už opakovat ani nemůže, přece Evropská unie podnikla kroky.

Jistě, podnikla. Takovým typickým krokem je spásná dohoda Merkelové s Tureckem, která neplatila snad ani na papíře. Docela určitě ne pro tureckého prezidenta Erdogana.

Naopak EU spolu s Evropskou radou docela nepěkně kritizovala Orbána v Maďarsku, Salviniho v Itálii nebo novou řeckou vládu. Těm se opravdu zadařilo přiškrtnout tu migrační vlnu, ovšem za cenu, že nejsou ani trochu liberální, otevření, vlídní a vítačští. Jsou jen racionální a na prvním místě mají své lidi a jejich práva. Ano, jsou to tedy podle EU agendy oškliví populisté. Jejich naděje je, že ani Turecku se teď nehodí do krámu přijmout nebo jen nechat projít davy Afghánců. Už tam mají dárečků na čtyři milióny.

Server Politico se zeptal významného diplomata v Kábulu jak vidí případnou afghánskou migraci za hranice této zaostalé středoasijské země. No a ten mu řekl to o těch tancích. „Pokud budou čísla dostatečně vysoká, žádná vysoká technologie nebo zvýšená ostraha hranic ty lidi nezastaví. Nic je nemůže zastavit. Ani tanky.“

Afghánistán, bezmála 40milionová země, bude docela jistě islámským rájem na zemi, z něhož budou odcházet za lepším nejen mladí. Tři milióny je podle mne ještě dost podceněné číslo, těch miliónů bude 6 či 7. Evropská unie si může trochu oddechnout, protože roli největšího idiota se rozhodla hrát Velká Británie. Její vláda už prohlásila, že otevře dveře Afgháncům, a to i těm bez dokladů. A radostně vyzvala ostatní státy Evropy, aby „podpořili nejvíce ohrožené, prchající z Afghánistánu, aby mohli začít svůj nový život v Británii, daleko od tyranie a útlu, jimž čelí v Afghánistánu“.

Věřím, že jedno oko nezůstalo suché.

Ti úplně nejohroženější a nejutlačovanější jsou v zemi se 43 % negramotů ženy. Zvláště ty vzdělané, které se zhlédly v západním stylu. Ty ovšem na palubách překotně plněných letů spojenců z letiště v Kábulu nenajdete. Jako vždy, v letadlech jsou muži a ženy a děti se můžou postolicovat strachy doma.

Talibán ovšem prohlásil, že garantuje ženská práva.

Ach moment.

Oni dodali, že „v mezích islámského práva šarija“. Oops.

Minule, když Talibán vládl pět let na sklonku tisíciletí, ženy musely chodit v burkách, nesměly chodit

do školy ani pracovat a mimo domov směly chodit jen v doprovodu mužského příbuzného. Jinak byly zbity nebo rovnou zabity islámskou policií.

Ale jistě, není důvod jim nevěřit. Zvlášť, když sám šéf OSN Guterres škemrá u Talibánu, ať chrání práva žen. Tak to přece jen dává smysl. Američané a spojenci z NATO si vezou k sobě jen chlapy, ty, které učili bojovat a jak trefně poznamenal Paul J. Watson, i armáda z lega by projevila víc bojeschopnosti. Tak tyhle muže úplně k ničemu Bidenova administrativa zachraňuje. A ženám tak nezbyde dokonce ani ten mužský příbuzný, bez něhož nemůžou vystrčit nos z baráku.

Také my jsme si přivezli „naše“ tlumočnický.

Víte, v boji role tlumočnicka nespočívá jen v tom, aby se týpek z Texasu nebo třeba z Oregonu domluvil s typickým Paštuncem. Mnohem důležitější bylo, že přinášeli informace od místních, o jejich smýšlení i činech. A jestli teď všechny tajné služby docela překvapeně klepli čelistí o zem nad bleskovým vítězstvím Talibánu prakticky bez výstřelu, tak něco bylo sakra špatně. Tihle zachraňovaní tlumočníci museli celých těch 20 let lhát.

Jediné naše štěstí je, že ti „naši“ to brzy vezmou směr Německo, a tak máme po starostech.

Pro tentokrát.

Autor: Jitka Moody